

[Jens Chr. Christensen.]

fredshed med lovforslaget, men jeg må indrømme, at de fleste protesterede. Det har da også givet sig udslag i, at vi har fået en hel del ændringsforslag, ændringsforslag, som jo alligevel, selv om de er ret gennemgribende, opretholder det, der er lovens formål og lovens sigte, nemlig for det første at værne om Danmarks natur, for det andet at give den stærkt voksende befolkning mulighed for at komme ud til vore strande, ud i vore skove og mulighed for at færdes i vore klitter, vore heder, moser og andre steder, hvor man ikke kan gøre fortræd. Som loven nu formes, kan dens formål opnås, uden at man træder den grundlovssikrede ejendomsret for nær. Jeg kan derfor anbefale, at man stemmer for samtlige af de af ministeren stillede ændringsforslag, og jeg anbefaler at stemme imod de af socialistisk folkeparti og de af hr. Sigsgaard og hr. Kjær Rasmussen stillede ændringsforslag.

Det er ikke nødvendigt at gå i enkelt-heder med samtlige ændringsforslag. Jeg vil kun nævne, at hovedparten af ændringsfor-slagene tjener til at klargøre og forenkle selve administrationen af loven samt tjener til at sikre de enkelte borgeres rettigheder under en fredningssags forløb. Begge dele kan selvfølgelig hilses med tilfredshed.

Tre af lovforslagets paragraffer har under udvalgets behandling gennemgået ret væsentlige ændringer. Det er §§ 54, 55 og 56. Man kunne nok høre på hr. Kampmanns udtalelser, at man fra hans partis side gerne havde set, at man kunne have bibeholdt paragrafferne, som de var formuleret i lovforslaget, men alligevel tror jeg, vi må være enige i, at de ændringer, der nu kommer i de tre nævnte paragraffer, er ændringer, som tjener et fornuftigt formål.

§ 54 drejer sig om strandene. Vi ved alle, at Danmark fra naturens hånd er udstyret med en kyststrækning, der i forhold til indbyggertallet er betydelig gunstigere end i noget andet land, men alligevel er der mange af Danmarks kyster, der dels i kraft af vore egne indbyggere, dels i kraft af en stadig voksende udenlandsk turiststrøm, kan blive udsat for en stærk tilstrømning. I det store og hele er der kun grund til at glædes over denne tilstrømning og over, at så mange gerne vil have del i de natur-

skønheder, vi har. Selv om denne paragraf i det store og hele giver alle vore kyster samme status, som kysterne i de sønderjyske amter har haft i de sidste 600-700 år, har udvalget dog alligevel ment, at turisternes tilstrømning enkelte steder ville kunne antage en sådan karakter, at generne for enkelte grundejere kunne blive for store. Jeg er derfor glad for, at ministeren har stillet ændringsforslag om offentlig overtagelsespligt, subsidiært mulighed for at lukke de pågældende områder. Jeg vil også udtale min tilfredshed med, at det offentlige, som det fremgår af betænkningen, skal påtage sig renholdelsespligten.

Jeg lægger ikke skjul på, at § 54 har voldt udvalget en hel del besvær, ikke besvær med at opnå enighed, men besvær med selve formuleringen. Navnlig har det voldt besvær at definere begrebet „kortvarigt ophold“. Det er ikke lykkedes for udvalget at finde en løsning, men jeg vil tro, at det i praksis vil volde mindre besvær end det besvær, vi har haft i udvalget. For mig at se er det problem ikke nær så stort, som man fra forskellig side har gjort det til.

§ 55, der drejer sig om skovene, får som bekendt den affattelse, at det kun tillades at færdes til fods og kun på eksisterende veje. Man må ikke have løse hunde med, og man må ikke tage ophold nærmere end 50 m fra beboelsesbygninger. Ministeren har lovet at stille et ændringsforslag til denne paragraf til tredje behandling. Grunden til, at der skal stilles et nyt ændringsforslag, er simpelt hen en redaktionel fejl, der er sket, men nu bliver det sådan, at færdsel og ophold kun må finde sted i dagtimerne og i forårs- og sommermånederne fra kl. 7 morgen til solnedgang, og færdsel og ophold sker på eget ansvar.

Hvor ejeren ønsker det, skal det offentlige betale sædvanlig brandassurance for skovejeren, for skovenes vedkommende. Endvidere skal det offentlige opsætte affaldskurve og affaldsposer, og jeg går ud fra som givet — det står der ingenting om i loven — at det offentlige også skal sørge for tømning af affaldskurve og affaldsposer. Endelig gælder for skovene som for strandgrundenes vedkommende, at hvis generne bliver for store, skal det offentlige, hvis ejeren begærer det, enten overtage skoven.